

Kęsać gdy się jest kęsanym?

(24 niedziela zwykła, rok A, Mateusz 18, 21-35)

Trzeba przeproszać? Oto posunięcie, które często wydaje się trudne dla wielu spośród nas... Ponieważ przebaczenie nie jest czymś naturalnym ani cnotą ludzką uniwersalną, daleko od tego. I jak mówi W.H. Willimon*, znany biskup Kościoła metodystów: „Człowiek nie jest zdolny do przebaczenia, co nie jest czymś wrodzonym lub stanowi część naszego świata emocjonalnego. Przemoc, kara lub zemsta, jeśli chodzi o nie, są atrybutami ludzkimi. Naturalnym jest w istocie „zwierzęciu ludzkiemu” warczeć, skulić się i poszukiwać obrony, gdy jest się atakowanym. Lub jeszcze wrzeszczeć, gdy robi mu się krzywdę i kęsać, gdy jest się kęsanym”.

Ten fenomen nieobecności przebaczenia jest jednocześnie widoczny u dziecka, które w sposób naturalny nie przebacza. Widzi się je raczej bijące się z całej siły, aby się obronić, co jak myśli należy się mu. A potem z wiekiem sprawy stają się coraz gorsze. Wszyscy w istocie jesteśmy podatni na presję, które wywołuje nasze otoczenie i przebaczenie jest zawsze sprawą trudną, wobec agresji i przemocy każdego rodzaju, która pokazywana jest w gazetach i którą media pobudzają w nas opisując z cynizmem obrzydliwym. Tak, społeczeństwo, nie zawsze piękne, pobudza często nas do kęsania, gdy jesteśmy kęsani.

A przesłanie Chrystusa w tym wszystkim? Jest jasne, całkowicie nowe i faktycznie zrywa z tradycją. Jezus stawia się przeciw „oko za oko”, jak zalecały pierwotne Pisma i uczy nas przebaczenia. Prosi nas o przebaczenie „naszym winowajcom” i porzucenia postawy bezkompromisowej, naszej roli sędziego, gdy rozwodzimy się nad czynami przeszłymi chcąc, aby wysoką cenę za nie zapłacili ci, którzy według nas na nią zasłużyli.

Zapamiętajmy, że przebaczenie, które otrzymujemy będzie zależało od przebaczenia, jakiego udzieliliśmy. Nauczyć się przebaczać nie jest proste, ale naszą wolą jest pójść naprzód, zapomnieć ukąszeń z przeszłości i i maszerować za krokami Chrystusa, które nam w tym pomogą.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna S.

*William H. Willimon, United Methodist Church, Duke University, opublikowane w «Pulpit Resource», Tom 24, No 3, Rok A, 1996